

Protocol derefter indsendes til det befalede Sted; forekommer der saa senere et Forhold, som gjør det nødvendigt at faae konstateret om en Person af Præstens tidligere Menighed, hvem han er, kan man ikke have Anelse om, at Underretningen skal søges paa et saadant særligt Sted. At man vil indføre denne Virksomhed uden samtidigt at ordne Præsternes Forhold til, hvad man endsteds kalder Civilstandsregistrer, er overordentlig skadeligt. Jeg troer, at alle de, der have haft at gjøre med borgerlig juridiske Forretninger, ville erkjende dette, og det er mig i saa Henseende meget tilfredsstillende, at min ærede Sidemand (Bredt), der som Advocat, efter hvad jeg antager, har et stærket Blik for, hvor vigtigt det er ikke at røre ved disse Forhold, raabte: Hør!

Jeg har baade Agtelse for den Trang, der kan være tilstede, og skal ikke være uwillig til at gaae ind paa en Undersøgelse af de Måder, der egne sig til at afhjælpe den, men den første Paragraph i det foreliggende Lovudkast indeholder intet saadant virksomt Middel, og navnlig intet Middel, der kan komme til at virke der, hvor Trangen maaſtee just findes; derimod medfører den store Ulempe, og jeg raader saaledes paany til at forlæse § 1.

Ministeren for Kirke, og Undervisningsvæsenet: Forsaavidt det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, troede, at der var en vis Forbindelse mellem hans Øtringer under den foregaaende Behandling og de Øtringer, jeg tillod mig før at lade falde om Trangen og den Slutning, man i saa Henseende med Hætte kunde gjøre deraf, at det var en Minoritet, der forlangte dette Lovudkast, maa jeg sige, at jeg i det Dieblis ikke havde det ærede Medlems tidligere Udtalelser for Die eller Tante? Paa den anden Side maa det være mig tilladt i Anledning af hans Øtringer igjen at gjøre gjældende, at det er langt fra min Tanke at forlange, at der skulde være et Fleertal, forinden jeg vilde erkjende nogen Trang; men naar jeg af den ærede Forslagsstiller, der først har bragt Sagen paa Bane, hører en Udtalelse som den, at det er en Indrømmelse til en Minoritet, og jeg saa sammenholder den med en anden Øtring af den ærede

Forslagsstiller om, at Sognebaandsløsningsloven af 1855 ganske vist er bleven lidet benyttet, og at den Lov, han her søger at bringe frem, vil blive det endnu mindre, saa troer jeg, at man nok kan være berettiget til at sige, at Trangen til dette Lovforslag ikke kan være stor. Iøvrigt troer jeg, at den ærede sidste Tale, da han classificerede Capellanerne, glemte en 3die Kategori, nemlig de tjenstlige Capellaner, og jeg troer, at det nok var muligt, at man, hvis man vilde, kunde foranledige, at denne Klasse blev meget talrigere, og at man netop kunde foranledige det med bestemt Tanke paa derved at kunne afhjælpe en Trang paa Steder, hvor man meente, at der var en saadan.

Carlson: Jeg har kun et Par Ord at sige med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Bornholm (Sonne) httrede om: de specielle Forhold der paa Den og de ubehagelige Følger, som muligviis Antagelsen af § 1 der kunde have. Jeg skal bemærke med Hensyn hertil, at jeg overhovedet anseer det for selvsølgelig, at naar en Mand har udmeldt sig af Folkekirken, saa er han udenfor den, og saa kan denne Bestemmelse om hans Ordination ikke faae Anvendelse, men i alt Fald er jeg overthydet om, skjøndt jeg ikke har den Ere at kjende den vedkommende Præst paa Bornholm, som her er Tale om, personligt, at han i alt Fald ikke vil benytte sig af det Dyethdige, der muligviis kunde ligge i Ordene, til, efterat han er traadt ud af Folkekirken, at optræde, som om han endnu var i den. Med Hensyn til, hvad den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kreds (Mabvig) httrede, opfattede jeg det, som om jeg skulde have sagt, at naar der overhovedet kom et Forslag frem for at staffe større Frihed i Kirken, var jeg nødt til at stemme derfor. Jeg troer dog ikke, at jeg udtalte mig i en saadan Almindelighed; jeg sagde, saavidt jeg veed: I alt Fald er det min Mening, at, naar der fremkom et Forslag, som gik ud paa at staffe en større Frihed i Kirken i den Retning, som § 1 angiver, saa kunde jeg ikke undlade at stemme for det.

J. Jørgensen: Efter de Udtalelser, vi nu have hørt, kunde jeg næsten gjerne frasalbe